

KOMENTÁŘ:

Jedná se o publicistický styl. Tento článek pochází ze serveru Le Point.fr. Je to interview/rozhovor mezi novinářem Jeanem-Paulem Brighellim a jeho hostem Jeanem-Louisem Auducem. Článek je psán spisovným jazykem. Čtenáři z něj mohou čerpat aktuální informace, zejména statistické údaje, o dané problematice. V hojné míře se objevují také řečnické otázky ze strany novináře i ze strany dotazovaného a citace ze studie programu OECD s názvem PISA.

Brighelli – pohlaví ve škole: chlapci jsou v ohrožení!

Jeden chlapec ze tří neumí v šesté třídě číst. Způsobuje to systém výuky, který nebere v úvahu vlastní obtíže takzvaného „silnějšího“ pohlaví.

Interview.

Jean-Paul Brighelli

Zveřejněno 11. února 2014 ve 14:52, Le Point.fr

Ve Francii ze zkušenosti nefunguje koedukace, a to kvůli masivnímu výskytu chlapců v zařízeních určených pro studenty v nouzi.

Jean-Louis Auduc byl členem sekulární mise Vysokého výboru za integraci, která byla v pravou chvíli zrušena Jeanem-Marcem Ayraultem, aby otevřela cestu... Ono se vlastně přesně neví čemu, ono se o tom mnoho neví. Jean-Louis Auduc, historik a akademik, se odjakživa v nekonečných diskuzích o rovnosti pohlaví ve škole zabývá sekularismem (je tomu několik měsíců) a údělem chlapců, který na nich zanechává vzdělání, jak například dokazuje poslední zpráva programu PISA (Mezinárodní průzkum znalostí studentů): Je to náhoda, že se ještě nikdo tímto ožehavým tématem nezabýval? Je opravdu o mnoho praktičtější si v současné diskuzi o pohlaví(ch) myslet, že to kdysi dominující pohlaví kraluje i dodnes? Opravdu se snažil odpovědět i na některé prostoduché otázky k tomuto tématu. Za což **i** děkujeme.

Jean-Paul Brighelli: Hodně se mluví o rovnosti chlapců a dívek na školách a boji proti stereotypnímu rozlišování pohlaví. Ale jaký je opravdu školní prospěch? Zohledňuje nezdar ve školství i rovnost?

Jean-Louis Auduc: Všechny výzvy k boji proti špatnému školství jsou sice milé, ale **v globálu** nerozlišují, kdo je těch „150 000 studentů bez diplomu“ nebo těch „20 % studentů, kteří neovládají základy čtení“. Opravdovou analýzu toho skutečného neúspěchu francouzského školství dávají stranou. Zpráva PISA 2012 říká, že „za rozvojem v porozumění psaného textu ve Francii **stojí** hlavně lepší prospěch dívek“. Jako například v letech 2000 a

2012 poměr velmi výkonných žáků stoupl u dívek o 6 % (v porovnání s pouhými 2 % u chlapců), zatímco ve stejnou dobu poměr studentů v nouzi se vyšplhal u chlapců na 6 % (oproti 2 % u dívek). Tento údaj ukazuje u chlapců v oblasti čtení katastrofický stav. To znamená, že v roce 2012 ve Francii více než jeden chlapec ze čtyř neovládá ani základní úroveň schopnosti porozumět psanému textu, považovanou za základní lidskou dovednost. Zatímco u dívek se to týká jen jedné z deseti!

Jak byste vysvětlil tento stav?

Po dobu třiceti let jsme žili s myšlenkou, že koedukace sama o sobě vyřeší otázku rovnosti. Je třeba se k ní vrátit navzdory faktům. Nestačí jenom dát chlapce a dívky dohromady, aby zavládla harmonie a rovnost mezi děvčaty a chlapci, aby vymizely všechny stereotypy a aby se vytvořilo nějaké „společné soužití“. Řízení koedukace je z pohledu vzdělávání nemyslitelné. Jsme si dostatečně vědomi, jak s chlapci zacházet a jaký je jejich původ v prvních letech života ve škole? Zamysleli jsme se nad stále většími problémy spíše chlapců než dívek adaptovat se ve školním prostředí?

Vy jste hodně studoval neúspěch chlapců ve škole, mohl byste upřesnit, kdy nastane ten moment propadu mezi chlapci a dívkami?

Tento raný neúspěch chlapců ve škole se nesmí brát jako fatální. Jejich problémy nejsou způsobeny biologickými vlivy, ale zejména kulturními a ty se projevují od počátku školní docházky. Není to alergie na čtení, o které je třeba hovořit, ale těžkosti mladého chlapce vstoupit do „učení žáka“, do školského systému a jeho součástí: dodržování nařízení, plnění úkolu, uvažování nad tím, co bylo právě vyplněno, případná oprava a na závěr konečná úprava... Víme, na kolik neschopnost ovládat některou z těchto pěti součástí je znevýhodňující pro určité chlapce, kteří se spokojí mechanickým vyplněním bez rozmyslu, bez opravy, a často tak svou školní práci „odbydou“.

Hodnocení: překladu chybí pevnější věcný i jazykový základ, proto vykazuje výrazné posuny smyslu: élève en difficulté, échec scolaire; on ne le sait que trop, minimum à atteindre, quelles que soient leurs origines, à l'épreuve des faits – zde jde čistě o znalost jazyka.

Škodí i nerozlišování mezi obecným a konkrétním (např. v posl. odstavci „školský systém“ není totéž jako „školní úkol/y“, nemůže tedy mít jmenované složky..)

komentář stručný

další opravy a připomínky v poznámkách na okraji

Poslední dva odstavce věcně výrazně lepší, ale jako celek slabé